

עפ"א 16393/12/13 - מדינת ישראל נגד דואיב אלירן

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"א 16393-12-13

המבקשת
המשיב

מדינת ישראל
דואיב אלירן
בשם המבקשת - עו"ד דרורה נחמני רוט
בשם המשיב - עו"ד מאיה ברקאי

בפני: כב' הרשם השופט כאמל אבו קאעוד

החלטה

1. לפניי בקשה להארכת מועד להגשת ערר על החלטת בית הדין האזורי בירושלים מיום 20.10.13 (השופטת יפה שטיין; ת"פ 127-09) אשר הורתה למבקשת להעביר למשיבה בתוך 30 ימים את כל המידע המבוקש, כדלהלן:

א. נהלי משרד התמ"ת והעיומ"ש לממשלה הנוגעים למדיניות העמדה לדין בעבירות לפי סעיפים 2(א) ו- 20(ב) לחוק העסקת עובדים זרים על ידי קבלני כוח אדם, תשנ"ו-1996 ובכלל זה הנהלים שקדמו להעברת הסמכות למשרד התמ"ת, דהיינו ליום 13.12.06.

ב. כל ההחלטות שלא להעמיד לדין חשודים בביצוע עבירות לפי סעיפי החוק הנ"ל.

ג. כל הכרעות הדין וגזרי הדין בתיקים בהם הואשמו נאשמים בעבירות לפי סעיפי החוק הנ"ל.

הבקשה להארכת מועד

2. ביום 8.12.13 הגישה המבקשת את הבקשה דנא להארכת המועד להגשת ערר על החלטת בית הדין, כאמור. המבקשת ציינה כי החלטת בית הדין הגיעה למשרדי המבקשת ביום 21.10.13. כפועל יוצא, הערר הוגש

באיחור של כשבועיים.

3. לטענת המבקשת, הסיבה לאיחור בהגשת הערר נעוצה בתקלה בסיווג התיק אשר גרמה למחלקה המשפטית במשרד הכלכלה לטפל בו באיחור וההמלצה לפרקליטות המדינה להגיש את הערר הגיעה לידיה ימי ספורים לפני הגשתו בפועל.

4. לעניין סיכויי הערר, ציינה המבקשת כי הינם גבוהים הואיל ומהות הערר מעלה לטענתה סוגיה עקרונית הנוגעת להיקף ההגדרה של "חומר חקירה" על פי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**חוק הסדר הדין הפלילי**"). כמו כן לטענת המבקשת סיכוייה טובים בשים לב שבית הדין קמא התעלם מטענותיה שאין בידיה הוראות נוהל שנדרשה לגלות. זאת ועוד, לטענת המבקשת סיכויי הערר גבוהים לאור העובדה כי בית הדין קמא פסק בניגוד להחלטה קודמת שנתן במסגרת אותו תיק.

5. המשיב טען כי בהעדר "טעמים חריגים" אין להאריך למבקשת את המועד להגשת הערר והסתמך בעניין זה בין היתר על הנימוקים שצורפו לתזכיר הצעת תיקון 60 לחוק סדר הדין הפלילי. כמו כן לטענת המשיב, סיכויי הערעור של המבקשת קלושים הואיל והיא מבקשת לערער על הלכה פסוקה שנקבעה אך לאחרונה על ידי בית הדין הארצי בעניין עפ"א 29798-10-11 **מדינת ישראל נ' מרים יהודית עמית ואח'**, מיום 22.4.13 (להלן: "**עניין יהודית עמית**") ובתיקים נוספים.

6. המבקשת השיבה בהפניה להליכים תלויים ועומדים בבית הדין הארצי לעבודה שטרם הכריעו לטענתה באופן סופי בסוגיה המתעוררת בהודעת הערר, והפנתה לתיק 62168-10-13 מדינת ישראל - שלמה לוי, שם בית הדין אף החליט לדון באותה סוגיה בהרכב מורחב.

הכרעה

7. על החלטת בית הדין בבקשה לגילוי חומר חקירה לפי סעיף 74(ה) **לחוק סדר הדין הפלילי**, ניתן, בהתאם לסעיף קטן (ה), להגיש ערר בתוך 30 ימים:

"על החלטת בית משפט לפי סעיף זה ניתן לערור לפני בית המשפט שלערעור שידון בערר בשופט אחד; הערר יוגש בתוך 30 ימים מיום שניתנה החלטת בית המשפט, ואולם בית המשפט רשאי להאריך את המועד להגשת הערר מטעמים שיירשמו."

הסעיף הנ"ל קובע גם כי בית המשפט רשאי להאריך את המועד להגשת הערר מטעמים שיירשמו; ודוק: אין המדובר ב"טעם חריג" כפי שטען המשיב או ב"טעם מיוחד" כפי שנדרש בהליך אזרחי, אלא שיקול הדעת הנתון לבית הדין רחב

יותר^[1]. עם זאת, על המבקש הארכת מועד בהליך להראות טעם לאיחורו בפתיחת ההליך וכן על בית הדין לבחון את סיכויי הערעור וכל זאת תוך איזון בין "הנסיבות האישיות של המבקש לבין האינטרס הציבורי של עקרון סופיות הדין והאכיפה היעילה של הדין הפלילי"^[2].

8. בחינת הסיבה לאיחור אינה מעלה כל טעם להארכת המועד להגשת הערר שכן, תקלה בסיווג התיק במשרד הכלכלה אינה סיבה מוצדקת לאיחור. על כל צד בהליך שיפוטי ויתכן שאף ביתר שאת עת עסקינן במבקשת ומוסדותיה, לפעול על פי נוהל מסודר, בהתאם לסד הזמנים שנקבע בסדרי הדין, ועל ידי העברת המידע באופן מוסדר בין גורמיה השונים ובכך להימנע מסיכון של אי עמידה במועדים אותם קצב המחוקק או בית המשפט להגשת מסמכים לבתי המשפט השונים.

9. למרות האמור, עיון בהודעת הערר, כמו גם בהחלטות בית הדין האזורי, הן זו הדוחה את הבקשה לחשיפת חומר החקירה והן זו המקבלת אותה לאחר שהתקיים דיון במעמד הצדדים, מעלה כי הסוגיה המועלית בו נוגעת להיקף המידע שזכאי לקבל נאשם בהליך פלילי המתנהל נגדו על מנת להוכיח טענה של אכיפה בררנית.

סוגיה זו נדונה אומנם על ידי בית דין זה ובפסק הדין בעניין יהודית עמית הנ"ל נקבעו קווים מנחים. יחד עם זאת, הסוגיה הובאה לפתחו של בית הדין הארצי בהליכים נוספים והיא עתידה להיות מוכרעת בהרכב מורחב, על כל המשתמע מכך. על כן, אני סבור כי יש מקום לאפשר למבקשת להביא את העניין לדיון בערכאת הערעור לשם בחינת כל ההיבטים הנוגעים בה וזאת, מבלי לקבוע מסמרות באשר לסיכויי הערר להתקבל.

סוף דבר

10. נוכח האמור, הבקשה מתקבלת והמועד להגשת הערר מוארך עד ליום הגשתו בפועל.

11. אין צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"א שבט תשע"ד (22 ינואר 2014) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

[1] בש"פ (עליון) 822/99 שכטר נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1).

[2] בש"א (ארצי) 385/08 **גל פרץ - מדינת ישראל** (מיום 24.9.08).